

ת"ד 4985/11/17 - מדינת ישראל נגד יצחק לוי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 4985-11-17 מדינת ישראל נ' לוי

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד גרונב
נגד	
נאשמים	יצחק לוי
	ע"י ב"כ עו"ד גולני

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות בניגוד לסעיף 62(2) בפקודת התעבורה יחד עם עבירות על תקנות 51, 21(ב)(2) ו-49 בתקנות התעבורה.

המדובר בתאונת דרכים לה גרם הנאשם ביום 8.5.16 עת נהג הוא כלי רכב מסוג משאית בכביש 40, באזור קילומטר 198.

בהתאם לעובדות כתב האישום, טרם התרחשות התאונה, התרחש אירוע אחר במסגרתו נהגת של רכב אחר (להלן רכב 1) איבדה שליטה על רכבה לאחר שצמיג התפוצץ ברכבה. כתוצאה מכך, פגעה היא במעקה בטיחות ונעצרה כאשר רכבה עומד בשול הימני של הכביש (להלן תאונה א').

המצב המתואר לעיל יצר האטה מידית בתנועה על כביש 40 מכיוון צפון לכיוון דרום.

עובר לתאונה הראשונה בה היה מעורב רכב 1, עצרו במקום לסיוע לנהגת הולכי רגל וכן הגיע למקום רכב אמבולנס. לצורך אותה עזרה עצר במקום רכב נוסף לפני רכב אחד (להלן רכב 2) ומיקם עצמו בשול הימני לפני רכב 1.

לצורך אותה עזרה, נעצר במקום רכב שלישי (להלן רכב 3) ומיקם עצמו לפני רכב 2 בשול הדרך הימני.

כך גם נעצר רכב 4 לפני רכב 3.

באותו הזמן נהג בנתיב הימני של הכביש עד תביעה מספר 9 כאשר הוא נוהג רכב מסחרי (להלן רכב 5).

לפני רכב 5 באותו נתיב ימני נהג עד תביעה 10 ברכב מסוג משא תוצרת דאף (להלן רכב 6).

הנאשם היה ממוקם על הנתיב הימני מאחורי רכב 5 בתנועה כאשר הוא נוהג משאית.

כתוצאה מתאונה א', נוכחות הולכי הרגל הרבים בזירה וכמות כלי הרכב שנעצרו בשול הדרך לסיוע, הואטה תנועת כלי הרכב 5 + 6 שנסעו לפני הנאשם בנתיב הימני.

הנאשם לא שמר מרחק מספיק מכלי רכב אלה, וכדי להימנע בפגיעה בהם, הסית את רכבו אגב בלימתו לימין לשול הדרך ופגע אגב כך בדופן רכב 4, בפינה אחורית ימנית של רכב 6, ובפינה אחורית ימנית של רכב 5. לאחר מכן המשיך ופגע גם ברכבים 3, 2 ו-1.

כתוצאה מפגיעת הנאשם ברכב 2 נדחף רכב זה לכיוון רכב 1 וכך התרחשה הפגיעה בנהגת המעורבת של רכב 1 אשר הייתה במהלך ירידה מרכבה.

לנהגת המעורבת של רכב 1, הגב' אזברגה סאלם, נגרמו חבלות של ממש כמתואר בסעיף 11(ה) של כתב האישום.

לנהגים המעורבים הנוספים וכן לנהג האמבולנס ולנוסעת קטינה ברכב 1 נגרמו חבלות אשר הצדיקו טיפול רפואי, ובמהלך הטיעונים לעונש התברר כי הנאשם עצמו נחבל חבלות קשות של ממש עד כדי נכות בשיעור של 100% כתוצאה מתאונה זו.

בית המשפט שמע חלק מהותי של הראיות בפרשה זו במסגרת דיון שהתקיים ביום 29.11.18.

לאחר דיון זה נקבעה ישיבת הוכחות נוספת אליה היו אמורות להגיע לעדות הנהגת המעורבת של רכב 1 ועדים נוספים.

בשל נסיעה של הנהגת המעורבת של רכב 1 לחו"ל, היא לא התייצבה לעדות, וכך גם לא התייצבו עדי התביעה הנוספים זולת ע.ת. 10 שהינו אסיר והובא בפני באמצעות ליווי שב"ס.

בנסיבות שנוצרו, ולאחר שהצדדים באו בדברים ולא הגיעו להסדר מוסכם, החליט הנאשם לקבל אחריות מלאה על המיזוס לו בכתב האישום והצדדים טענו לעונש בפני באופן פתוח.

המדינה בטיעוניה סברה כי ראויה בפרשה זו ענישה מחמירה הכוללת רכיב של מאסר בפועל לצד פסילה של רישיון הנהיגה וענישה צופת פני עתיד.

לשיטת המדינה חומרת הפגיעות בפרשה זו, הגם שהנאשם עצמו נחבל קשות מצדיקה את רכיבי הענישה המבוקשים ובכלל זה רכיב של מאסר.

בטיעוניה הפנתה המדינה לפסיקה רלוונטית וכן הגישה תעודות רפואיות ביחס לפגיעות הגוף שנגרמו בפרשה זו למעורבים.

ב"כ הנאשם סקר בפני בית המשפט את נסיבות האירוע תוך שהדגיש קשיים ראיתיים שהוצגו גם לבית המשפט במהלך חלק ההוכחות שנשמע.

לעמדת ההגנה, לא הייתה יכולה המדינה לקשור את פגיעות הגוף שנגרמו לאירוע התאונתי השני נשוא כתב האישום, שכן איש לא בדק את נהגת רכב 1 לאחר אירוע תאונה א'.

עוד נטען כי המדובר ברשלנות ברף נמוך שכן המדובר באירוע מהיר לו נדרשה תגובה של חלקיקי שנייה ואין המדובר ברשלנות נמשכת הנובעת מציאה לעקיפה מסוכנת או נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

בנוסף, הנאשם עצמו נחבל קשות באירוע התאונה וניתן להגדיר את מצבו כמי שנענש מידי שמייים.

כתוצאה מתאונה זו הפך הנאשם לנכה בשיעור של 100% וחבלות הגוף שלו מחייבות טיפולים רפואיים רציפים עד היום.

עובדתית אין לנאשם זה כל עבר תעבורתי רלוונטי, שכן כנהג משאית מקצועי משנת 1993 לחובתו 5 עבירות קנס בלבד שהאחרונה שבהן משנת 2005 (בפועל כל עברו התעבורתי התיישן).

בנסיבות אלה, סבורה ההגנה כי כאשר באדם נכה, אב לארבעה ילדים קטינים עסקינן, וכאשר אין לאדם זה כל עבר תעבורתי (זאת כנהג משאית מקצועי), הרי שאין כל הצדקה לעונש של מאסר ואין גם הצדקה לפסילה משמעותית בפועל.

מידת הפגיעה בערך חברתי מוגן

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינן ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשם בפרשה זו.

הנאשם סטה מנתיב נסיעתו ללא סיבה אשר הצדיקה סטייה זו, וכתוצאה מכך נגרמו לו עצמו ולנהגת מעורבת חבלות קשות מאד של ממש וכן מעורבים נוספים נפצעו ונזקקו לטיפול רפואי.

רף הפגיעות החמורות שנגרמו בתאונה זו, מעלה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל לרף גבוה בפרשה זו.

קביעת מתחם הענישה -

סקירת פסיקה רלוונטית:

בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ. מ"י קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים. בפרשה זו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם.

בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

עפ"ת (ב"ש) 11367-10-13 -

בית המשפט המחוזי קבע כי באיזון בין כלל השיקולים, מחד רף הרשלנות הגבוה ותוצאות התאונה הקשות, ומאידך עברה הנקי של הנאשמת ונסיבות האירוע המיוחדות, 10 חודשי פסילה אינם עונש החורג מהמתחם או נמצא ברף גבוה יתר על המידה אלא עונש הולם לחלוטין, כלשון בית המשפט המחוזי. בפרשה זו נגרמו חבלות להולכת רגל בדמות שבר ריסוק בברך שמאל, ניתוח ואשפוז ושיקום, הולכת הרגל נאלצה להתנהל מספר חודשים עם כיסא גלגלים ולאחר מכן עם קב"ים.

בעפ"ת (נצרת) 41397-12-13 -נגזרו 11 חודשי פסילה בפועל, תחת 4 שנות פסילה שגזר בית המשפט קמא בגין חבלות של שברים באגן, באחת הצלעות, בזרוע, בגלילי אצבעות ובכף הרגל וכן שברים בצלעות בנוסע נוסף.

עפ"ת (ת"א) 24519-02-15 נגזרו 11 חודשי פסילה תחת רכיב מאסר שבוטל בגין גרימת חבלות קשות לנהג אופנוע מעורב, אשר איבד את רגלו בתאונה.

בעפ"ת (ח"י) 36094-10-11 **רוקסנה שטרית נ. מ"י** קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 11 חודשים, כאשר גם שם דובר בפגיעה אגב סטייה מנתיב נסיעה בהולכות רגל לה נגרמו שברים בחוליות הגב, דימומים פנימיים במוח ונזקקה לאשפוז, ניתוחים רבים, השתלות עור ושיקום.

בפרשה זו גזר בית המשפט קמא על הנאשמת עונש פסילה למשך 5 שנים.

בית המשפט המחוזי סבר כי בית המשפט קמא חרג באופן קיצוני מרף העונש ההולם וקבע כי בשקילת כל השיקולים לקולה ולחומרה ראויה תקופת פסילה בת 11 חודשים.

ברע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ. מ"י** נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בגופה.

רף הרשלנות בפרשה זו (נסיבות הקשורות בעבירה עצמה) -

אין חולק כי הנאשם נהג רכבו בדרך בין עירונית מהירה וסטה מנתיב נסיעתו לשול הדרך לאחר שלא נשמר מרחק מספיק מרכבים שנסעו לפניו והאטו פתאומית בשל תאונה אחרת במקום.

לא מיוחסת לנאשמת נהיגה במהירות מופרזת (אלא במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך), לא יציאה לעקיפה מסוכנת, לא הימצאות תחת השפעת אלכוהול או חומר אחר משנה תודעה, ולמעשה למעט עצם הסטייה מהנתיב, אין ביחס לנאשם רכיבי רשלנות נוספים המחמירים את מצבו.

על פניו המדובר בחוסר תשומת לב רגעית למתרחש בדרך אשר הוביל לסטייה, להתנגשות עם הרכב שחנה בשול הדרך ולא היה גלוי לנאשם בשל משאית אחרת שנסעה לפניו ובהכרח חסמה חלק משדה ראייתו לפניו ולשול. "ברירת" הנאשם לשול הימני כדי להימנע ברכב הבולם שלפניו, היא אשר יצרה את האירוע התאונתי וגרמה לתוצאות הקשות מאד של התאונה לנהגת המעורבת, לנאשם עצמו וכן לפגיעה של מעורבים נוספים.

אני סבור כי רף הרשלנות בפרשה זו הינו רף נמוך עד בינוני למרות התוצאה הקשה של תאונה זו.

רף הרשלנות אותו קבעתי נשען גם על חלק ההוכחות שנשמע בפני ולאחר ששוכנעתי כי המדובר ברשלנות רגעית הנובעת ממצב שהפתיע את הנאשם (תאונה א' אותה לא ראה הנאשם מבעוד מועד בשל משאית אחרת שנסעה מרחק קצר יחסית לפניו).

נכון כי חובה הייתה על הנאשם לצפות אפשרות של תאונה אחרת ורכבים שיתמקמו בשול, ונכון כי בכל עת חובה על הנאשם לשמור מרחק מספיק שיאפשר בלימה בנתיבו ללא צורך בסטייה ממנו, אך במצב הנתון בו היה, והגם שהמדובר ברשלנות, זו מצוייה ברף נמוך עד לבינוני.

בהתאם לפסיקה שהוצגה לעיל על רקע רף הרשלנות אותו קבעתי לעיל אני קובע כי מתחם הענישה בפרשה זו בנסיבותיה יחל ברכיב של מאסר מותנה ויגיע עד ל- 3 חודשי מאסר, זאת ביחס לרכיב המאסר.

אני קובע כי רכיב פסילת רישיון הנהיגה יחל ב- 3 חודשי פסילה בפועל ויגיע עד ל- 24 חודשי פסילה.

קביעת העונש ההולם ביחס למתחם הענישה אשר נקבע:

תוצאות הרשלנות:

כתוצאה ישירה מרשלנות הנאשם נגרמו לנהגת מעורבת חבלות גוף קשות אך גם לנאשם עצמו נגרמו בתאונה חבלות גוף קשות מאד ולמעשה הוא הפך לנכה בשיעור של 100% כתוצאה ממנה.

יוצא כי רשלנות הנאשם יצרה פגיעת גוף קשה הן לצד ג' והן לו עצמו.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה עצמה -

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו ללא כל הסדר עם המדינה וללא כל תיקון של כתב האישום.

המדובר בנהג משאית מקצועי משנת 1993 שזו פרנסתו היחידה.

לנאשם 4 ילדים שהגדול שבהם בן 10 והקטן בן שנה וחצי.

למרות ותק נהיגתו הרב כנהג מקצועי, אין לנאשם כל עבר תעבורתי רלוונטי.

לחובתו בסך הכל 5 עבירות קנס שהאחרונה שבהן משנת 2005 כך שלמעשה כל עברו התעבורתי התיישן.

אדם זה לא היה מעורב מעולם בכל תאונה אחרת ובפרשה זו, כמתואר לעיל, גם הוא עצמו נחבל קשות והפך נכה בשיעור של 100%.

אני סבור כי בנסיבות הספציפיות של פרשה זו, מתנגש מצב בו בית המשפט נדרש לגזור עונשו של אדם נורמטיבי לחלוטין, נהג מקצועי וזהיר מאד בדרך כלל, עם מצב בו התרחש אירוע תאונתי חריג בו נגרמו חבלות גוף של ממש לנהגת מעורבת ולנאשם עצמו.

גם כאשר רף הרשלנות אינו חריג, תוצאות התאונה מכתובות ענישה מוחשית הנדרשת בהתאם לפסיקה שהוצגה לעיל וכלל אחידות הענישה.

אני סבור נוכח חומרת פגיעות הגוף שגרמה רשלנות הנאשם, אין מנוס מענישה הכוללת רכיב של מאסר ולו לתקופה קצרה ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עמדת המדינה ביחס לרכיב ענישה זה מתקבלת נוכח חומרת הפגיעות בפרשה זו והגם שהמדובר בעונש מאסר אשר ייגזר על מי שבעצמו נפצע קשות ואין לו כל עבר תעבורתי מכביד.

אני סבור כי חודש מאסר אותו ירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות, יענה על עקרון ההלימה הקבוע בחוק ויהיה ראוי לנסיבות המיוחדות של פרשה זו.

בנוסף, אין מנוס מפסילת הנאשם בפועל מנהיגת כלי רכב מסוג משאית אתו התרחשה התאונה.

על נהג משאית מוטלת חובת זהירות וגברת מעצם אופיו המסוכן של כלי הרכב הכבד.

כל חריגה מנורמת זהירות מתבקשת עם כלי רכב מסוג זה, תחייב גם ענישה הכוללת פסילה, הגם שהמדובר במקור הפרנסה היחיד של הנאשם.

אני סבור כי שילוב של חודש מאסר (לריצוי בעבודות שירות) לצד 6 חודשי פסילה בפועל על כלי רכב מסוג משאית (בקיזוז הפסילה המנהלית) ייצרו תמהיל ענישה הולם לפרשה זו לצד ענישה צופת פני עתיד. אדגיש כי פסילה בפועל של נהג מקצועי קשה שבעתיים מפסילתו של אדם שעיסוקו אינו בנהיגה (קל וחומר כאשר באב לארבעה קטינים עסיקן).

מאחר והנאשם עצמו נכה בשיעור של 100% וזקוק לניידות לצרכים רפואיים, אמנע מפסילה לכלל סוגי הרישיונות ואקבע כי הפסילה לא תחול על רישיון מדרגה B בלבד, אך ביחס לכל דרגות הרישיון האחרות, תחול הפסילה ובכלל זה פסילה לנהיגת משאית (כלי הרכב אתו בוצעו העבירות).

בנוסף, ייגזרו על הנאשם עונשים נוספים הכוללים חתימה על התחייבות כספית, מאסר מותנה ופסילה מותנית והכל כדי שכלל רכיבי הענישה יענו על עקרון ההלימה הקבוע בחוק.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בניגוד לסעיף 62(2) בפקודת התעבורה בקשר עם גרימת תאונה בה נגרמה חבלה של ממש והכל תוך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות הכספית היום במזכירות בית המשפט ולא ייאסר למשך 15 ימים.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 6 חודשים.

מהפסילה יקוזזו 60 ימי פסילה מנהלית אותם כבר ריצה הנאשם בפרשה זו.

הפסילה תסווג כך שלא תחול על רישיון נהיגה מדרגה B בלבד.

רשיון הנהיגה יופקד תוך 90 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מלנהוג אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 3 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 62(2) בפקודת התעבורה בקשר עם גרימת תאונה בה נגרמה חבלה של ממש והכל תוך שנתיים מהיום.

ה. הנני גוזר על הנאשם חודש מאסר אותו ירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות במרכז ההדרכה של שירות בתי הסוהר החל מיום 14.5.19 בשעה 08:30.

הנאשם יהיה לצורך כך בקשר עם המפקח האחראי על ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות בהתאם לפרטים המופיעים בחוות דעת הממונה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.